

५४० वृथादा

“तथा वृत्रवधे प्राप्ते साहाय्यार्थं वृत्रो मया ॥”
अस्य विशेषविवरणं देवीभागवते वृत्रहन्त्रे
१ अध्यायमारभ्य द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ मेघः । (यथा,
ऋषिदे । ३ । ३३ । ६ ।)

“इन्द्रो अस्मा अरद्वज्रवाहु-
रपाहन् वृत्रं परिधिं नदीनाम् ॥”

“वृत्रं वृणोति आकाशमिति वृत्रो मेघस्तं मेघ-
मपाहन् जघान ॥” इति तद्भाष्ये सायणः ॥
पञ्चतविशेषः । इति मेदिनी ॥ इन्द्रः । इति
विश्वः ॥ शब्दः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुभाषि-
ट्टितः ॥

वृत्रविट्, [वृ] पुं, (वृत्रं वेद्येति । द्विष् + क्तिप् ।)
इन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥

वृत्रभोजनः, पुं, गण्डौरः । समठ इति ख्यातः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

वृत्रहा, [वृ] पुं, (वृत्रं हतवान् । हन् + “ब्रह्म-
भूतवृत्रेण क्तिप् ॥” १ । २ । ८७ । इति क्तिप् ।)
इन्द्रः । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ६ । ७ । १६ ।)

“अभ्येताभ्येत्यस्य विरोधो भूलाह वृत्रहा ॥”
यथा च ऋषिदे । १ । १० । ६ । ६ ।

“इन्द्रं कुलः वृत्रहणं प्रचीपतिम् ॥”

“वृत्रहणं वृत्राणां प्रचूर्णां हन्तारम् ॥” इति
तद्भाष्ये सायणः ॥

वृत्रारिः, पुं, (वृत्रह्यारिः ।) इन्द्रः । इति जला-
युधः ॥

वृथा, व्य, निरर्थकः । तत्पर्यायः । सुधा २ अर्थ-
कम् ३ अविधिः ४ । इत्यमरः ॥ यथा,—

“अदृष्टपाशिको यामो अदासीकच यदुदहम् ।
अनाज्यभोजनं यच्च वृथा तदिति मे मतिः ॥”

इति वङ्गपुराणे प्रेतोपाख्याननामाध्यायः ॥
अपि च ।

“वृथा वृष्टिः सतृप्तस्य तृप्तस्य भोजनं वृथा ।
वृथा दानं सन्तुष्टस्य नीचस्य सुहृत् वृथा ॥”

इति मानुस् ११५ अध्यायः ॥

वृथाजन्म, [वृ] स्त्री, (वृथा निरर्थकं जन्म ।)
निरर्थकजननम् । यथा,—

“वृथा जन्मानि चत्वारि वृथा दानानि षोडश ।
तान्यहं संप्रत्यामि यथावदशुपूर्वशः ॥

अपुत्रस्य वृथा जन्म धर्मवाङ्मा नराः सदा ।
परपाकं सहाजन्ति परतापरताश्च ये ॥”

इत्यादि वङ्गपुराणे दानावस्थानिर्णयनामा-
ध्यायः ॥ अपि च ।

“येन हुतं भागवतं पुराणं
नाराधितो येः पुत्रवः प्रधानम् ।
मुखे हुतं येन धरामराणां
तेषां वृथा जन्म नराधमानाम् ॥”

इति पुराणम् ॥

वृथादानं, स्त्री, (वृथा निरर्थकं दानम् ।) निष्फल-
दानम् । तत् षोडशविधम् । यथा,—

“देवपितृविहीनं यदीश्वरेभ्यः सदीपतः ।

इत्याहुर्नौतनादेव वेदाभिन्नत्यागिने ॥

अन्वायोपार्जितं दानं यर्थं ब्रह्महन्ते तथा ।

वृद्धग

गुरवेऽवृत्तवक्ता यः स्तेनाय पतिताय च ॥

कृतघ्नाय च यद्वत् सर्वदा ब्रह्मविधिः ।

पाचकाय च सर्वस्य वृद्ध्याः पतये तथा ॥

परिचारकाय भृत्याय सर्वत्र पिशुनाय च ।

इत्येतानि तु राजेन्द्र वृथादानानि षोडश ॥”

इति वङ्गपुराणे दानावस्थानिर्णयनामाध्यायः ॥

अन्यच्च । न्यायमार्गेण यद्वत् तत् सप्तविधमपि
पुनर्नापहर्षयम् । यत् पुनरन्यायेन दत्तं तददत्तं

षोडशमपि प्रत्याहर्षयमेव । इत्यर्थादुक्तं भवति ।
नारदेन च ।

“दत्तं सप्तविधं प्रोक्तमदत्तं षोडशात्मकम् ॥”

इति प्रतिपाद्य दत्तादत्तयोः स्वरूपं विवृतम् ।

“पण्यस्य भृतिस्तुष्ट्या स्नेहात् प्रत्युपकारतः ।

स्त्रीशुल्कादुपहर्षार्थं दत्तं दानविदो विदुः ॥

अदत्तस्तु भयक्रोधशोकवेगजनितैः ।

तथोक्तोचपरीहासयत्वासच्छलयोगतः ॥

बालभ्रष्टासतन्त्रात्मैकतन्त्रतापवर्जितम् ।

कर्त्ता ममेदं कर्मेति प्रतिलभेच्छ्या च यत् ॥

अपात्रे पात्रमित्युक्ते कार्ये वा धर्मसंहिते ।

यद्वत् स्यादविज्ञानाददत्तमिति तत् स्तनम् ॥”

इति मिताचरा ॥

वृथामांसं, स्त्री, (वृथा निरर्थकं मांसम् ।) देवपित्र-
बुद्धिर्मांसम् । तद्वत्स्ये प्रेतत्वं भवति । यथा,

“वृथारता वृथामांसो वृथावादी वृथामतिः ।

निन्दको द्विजदेवानां स प्रेतो जायते नरः ॥”

इति वङ्गपुराणे प्रेतोपाख्याननामाध्यायः ॥

वृद्धं, स्त्री, शैलजनामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः ॥

वृद्धः, पुं, वृद्धदारकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

वृद्धः, त्रि, (वृद्ध वृद्धौ + क्तः ।) “यस्य विभाषा ।”

७ । २ । १५ । इति नेट् ।) गतधौवनः ।

प्रवृद्धः । (यथा, मनुः । २ । १५६ ।

“न तेन वृद्धो भवति येनास्य पतितं शिरः ।

यो वे युवाप्यधीयानस्तं देवाः स्थावरं विदुः ॥”)

पण्डितः । इति मेदिनी ॥ आद्यास्य पर्यायः ।

प्रवयाः २ स्थावरः ३ जीनः ४ जीर्णः ५ जरन्

६ । इत्यमरः ॥ यातयामः ७ जर्जरः ८ । इति

राजनिर्घण्टः । पण्डितः । इति जटाधरः ॥

वृद्धकाकः, पुं, (वृद्धः काकः ।) काकविशेषः ।

दाँडकाक इति भाषा । तत्पर्यायः । द्रोणकाकः

२ दण्डकाकः ३ जण्डकाकः ४ पञ्चतकाकः ५

वनाश्रयः ६ काकोलः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥

वृद्धगङ्गा, स्त्री, (वृद्धा गङ्गा ।) नदीविशेषः ॥

वृद्धीगङ्गा इति ख्याता । यथा,—

“अस्ति नाटकग्रन्थे तु सरो मानससन्निभम् ।

यच्च सार्द्धं शैलपुत्रा जलक्रीडां सदा हरः ॥

कुर्वते नरसार्द्धं लब्धं स्वर्गपङ्कजशोभिते ।

तस्य पश्चात्तत्पूर्वभागेभ्यश्च सरित्तयम् ॥

अवतीर्थं प्रयागेव दक्षिणं सागरं प्रति ।

तस्य पश्चिमभागे तु नदी दिक्करिकाज्ञया ॥

दिग्गजाः स्नेहसंजाताः तेन दिक्करिका स्मृता ।

मध्यभागात् स्मृता या तु शङ्करेशावतारिता ॥

वृद्धगङ्गाज्ञया सा तु गङ्गेव फलदायिनी ॥

वृद्धदा

या निःस्मृता पूर्वभागात्स्नादुगिरिवराज्ञदी ।
स्वर्गयोवेति विख्याता सा गङ्गासदृशी फले ॥”
इति कालिकापुराणे कामरूपपीठनिर्णयनाम
८२ अध्यायः ॥

वृद्धत्वं, स्त्री, (वृद्ध + त्व ।) वृद्धस्य भावः । तत्-
पर्यायः । स्थाविरम् २ । इत्यमरः ॥ वाङ्मयम् ३

वाङ्मयम् ४ । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
रघुः । १ । २३ ।

“अनाकृष्टस्य विषयेर्विद्यानां पारदम्बनः ।

तस्य धर्मरतेरासीदृद्धत्वं जरसा विना ॥”)

वाक्यादेरवधिमाह सुश्रुतः ।

“वयस्तु त्रिविधं बाह्यं मध्यमं वाङ्मयं तथा ।

जनयोऽश्रवणं नरो बालो निगद्यते ॥

त्रिविधः सोऽपि दुग्धाशी दुग्धानाशी तथान्न-
शुक् ।

दुग्धाशी वर्षपर्यन्तं दुग्धानाशी शरद्वयम् ॥

तदुत्तरं स्यादन्नाशी एवं बालस्त्रिधा मनः ॥

मध्ये षोडशसप्तत्योर्मध्यमः कथितो बुधैः ।

चतुर्धा मध्यमं प्राहुर्धृवा द्वाविंशतो मतः ॥

चत्वारिंशत्समा यावत्तिल्लङ्घ्यादिपूरितः ।

ततः क्रमेण क्षीणः स्यादद्यावद्भवति सप्ततिः ॥”

वीर्यादीत्यादिशब्देन रसादिसम्बद्धानिन्द्रिय-

बलोत्साहा उच्यन्ते । क्षीणः सर्वसम्बद्धानिन्द्रिय-

बलोत्साहैर्हीनः ।

“ततस्तु सप्तत्येव क्षीणधातुरसादिकः ।

क्षीयमायोन्यवयवः क्षीयरेता दिने दिने ॥

बलीपलितखालित्युक्तः कस्मै च चाक्षमः ।

कासश्चासादिभिः क्लिष्टो वृद्धो भवति मानवः ॥

बाह्ये विवर्द्धते शृङ्गा पितं स्यान्मध्यमे-

२धिकम् ॥

वाङ्मये वर्द्धते वायुर्विषायेतदुपक्रमेत् ॥”

उपक्रमेत् चिकित्सेत् । तन्नाम्नरे तु ।

“बाह्यं वृद्धिश्चविर्मेधा त्वगदृष्टिः शुक्रविक्रमौ ।

बुद्धिः कर्म्मन्ध्रं चेतो जीवितं दृष्टो ह्रस्वेत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

वृद्धदारकः, पुं, (वृद्धो दारको बालक इव यस्मात् ।)

वीरताङ्कवृद्धः । इति भरतः ॥ विहङ्गक इति

वीजताङ्का इति च वङ्गभाषा । विधारा इति

हिन्दीभाषा । तत्पर्यायः । ऋक्षगन्वा २ ऋग-
जान्नी ७ आवेगी ४ जुङ्गः ५ । इत्यमरः ॥

ऋक्षगन्वा ६ ऋगलाद्वी ७ ऋगला ८ अन्वी ९

जुङ्गा १० । इति तट्टीका ॥ ऋगली ११ जुङ्गकः

१२ श्यामः १३ । इति जटाधरः ॥ वृक्षगन्वा

१४ ऋगलान्तिका १५ । इति शब्दरत्नावली ॥

दीवेवालुका १६ ऋगलान्तिका १७ वृद्धः १८

कोटरपुष्पी १९ अजान्नी २० वृद्धदार २१ ।

यस्यान्तरे कोटरपुष्पीस्थाने वृद्धकोटरपुष्पीति

पाठः । अस्य गुणाः । मौख्यत्वम् । पिच्छल-

त्वम् । कषवातकासामदोषनाशित्वम् । बल्य-

त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अन्यच्च ।

“रसायनो वृद्धदारः शोथवातामवातजित् ॥”

इति राजवल्लभः ॥